

РЕШЕНИЕ

№ 1862

гр. София, 21.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 48 състав,
в публично заседание на 28.02.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калина Пецова

при участието на секретаря Евгения Стоичкова, като разгледа дело номер **12749** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Делото е образувано по жалба от З. Х. С. и В. А. Г., и двете от [населено място], срещу Решение № РОБ20-ГР94-1199-22/22.11.2021г. от Протокол №6 от 04.11.2021г. на Комисията по чл. 10 от НРУУРОЖТСО за изключване на лицата от картотеката на район „О.“, потвърдено с Решение от 06.12.2021г. към преписка № РОБ20-ГР94-1199-23 на Кмета на район „О.“ СО.

С жалбата се иска отмяна на цитираните решения, при следните съображения: Намират, че компетентността на органа не следва да бъде предоставяна посредством подзаконов нормативен акт, както е в случая. Считат, че в ЗОС не е уредена възможност за отмяна на влязъл в сила административен акт, с който е признато закупуване на жилище или да бъде настанено в такова, поради което е недопустимо последното да бъде уреждане чрез Наредбата. Правят извод за некомпетентност на Комисията по Наредбата да издава актове от типа на оспорения.

Намират, че е налице и погрешно тълкуване на понятието „домакинство“ по смисъла на §1, т.2 от НРУУРОЖТСО. Считат, че неправилно, че е налице изискване за неналичие на граждански брак относно пълнолетни низходящи. Приемат, че нормата касае братя и сестри на съпрузите. Молят да бъде съобразена и фактическата раздяла, считано от 2018г.

В проведеното съдебно заседание жалбоподателката З. С. се представлява от адв. Г. с редовно пълномощно. Жалбоподателката В. Г. се явява лично и се представлява от адв. Г.. Поддържат жалбата и молят решението да бъде отменено. Претендират направените разноски.

Ответникът се представлява от юрк В. с редовно пълномощно. Оспорва жалбата и моли решението да бъде оставено в сила.

Съдът, на база данните по делото и като съобрази становищата на страните и законовите изисквания, намира следното:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена в срок и от активно легитимирани лица, за които актът е неблагоприятен.

Разгледана по същество, същата се явява и основателна, поради следното:

С Протокол № 6 от 29.06.2018г. на Комисията по чл. 10 от НРУУРОЖТСО при район „О.“ СО З. С. е включена в картотеката на района, двучленно семейство. Със заявление № РОБ18-ГР94-1404/11.12.2018г. В. Г. моли да бъде включена в картотечната преписка на нейните родители. Съгласно чл. 6, ал.1 от НРУУРОЖТСО, заедно със заявлението се подава и декларация по образец. Декларацията съдържа трите имена на заявителя, семейното му положение, данни за членовете на семейството, данни за собственост и сделки, доходи и пр.

С Протокол №1/15.01.2019г. Комисията включва към картотечната преписка на З. С. и А. М. С., В. Г. – дъщеря и ги определя като четвърта група на тричленно семейство.

Установено е, че при подаването на декларацията от 11.12.2018г. от В. Г., същата не е декларира, че има сключен граждански брак с лицето М. Г. от 2010г.

Органът е приел, че съгласно ДР на НРУУРОЖТСО , §1, т.1 „семейство“ са съпрузите и ненавършилите пълнолетие техни деца, ако не са встъпили в брак , а §1, т.2 предписва, че „домакинство“ са съпрузите, ненавършилите пълнолетие низходящи, възходящи и пълнолетни низходящи, които живеят с наемателя, както и братя и сестри, които не са сключили брак.

Тези текстове са тълкувани от органа в смисъл, че В. Г., З. Х. и А. С. не съставляват домакинство и не могат да бъдат настанени в едно жилище.

На основание чл.11, ал.1, т.1 от Наредбата, включените в картотеката лица са длъжни да подават декларации по чл. 6 ежегодно между 01.12.и 31.12. на съответната година. Видно било от подадените декларации № РОБ18-ГР94-1404/11.12.2018г.; № РОБ18-ГР 94-791/15.07.2019г.; № РОБ18-ГР94-1198 от 13.12.2019г. и № РОБ18-ГР94-1199 от 17.12.2020г. лицата не са заявили, че В. Г. има сключен граждански брак.

Намират, че последното представлява нарушение на чл. 6, ал.2, т.1 от Наредбата.

Прието е още, че съгласно чл.13, ал.1 от същата, при настъпването на определени обстоятелства, посочени в нормата, лицата се изключват от картотеката. Такива са лицата, декларирали неверни данни, съгласно чл. 13, ал.1, т. 5 относно обстоятелствата по чл. 6, ал.2, т.1, 2, 3,4,5 и 7. Прието е, че недеklarирането на сключения граждански брак на В. Г. опорочава цялото производство по картотекиране на лицето. Предвид недеklarирането на съпруга й, и липсата на информация за неговото имотно състояние, комисията е въведена в заблуждение по отношение на настаняването на лицата.

Възражението за настъпила фактическа раздяла е прието за ирелевантно, тъй като бракът не е прекратен и В. Г. и М. Г. са семейство по смисъла на Наредбата. Изготвена е справка от ЕСГРАОН, от която се установява, че лицата имат граждански брак от 06.04.2010г., който не е деклариран при картотекирането.

Това е възприето за нарушение на чл. 13, ар-1, т. 5 от Наредбата, тъй като и

двете жалбоподателки са подавали с невярно съдържание, поради което З. С., А. С. и В. Г. са изключени от картотеката на район „О.“ СО.

Срещу Решението на Комисията е подадена жалба, по която се е произнесъл Кметът на район „О.“ СО с Решение от 06.12.2021г., с което е отхвърлил жалбата на лицата, като е възприел изцяло мотивите на атакувания акт на Комисията.

При така установеното по фактите, от правна страна съдът приема:

Решението, предмет на делото, е решението от 22.11.2021г. на Комисията по чл. 10 от Наредбата, тъй като то представлява актът, от който произтичат последиците по отношение на жалбоподателките, а не контролният акт на Кмета на район „О.“ СО, което беше уточнено в хода на производството по насрочване на делото, с оглед прецизност при определяне на предмета му.

Със същото се приема, че картотекираните лица З. С., А. С. и В. Г. следва да бъдат изключени от картотеката на СО, район „О.“. Съгласно мотивната част на решението, органът приема, че са настъпили предпоставките по чл. 13, ал.1 за изключване на лицата от картотеката, по смисъла на т. 5 от нормата – деклариране на обстоятелства с невярно съдържание. Видно от данните по делото е, че З. С. е картотекирана първоначално с протокол № 6/29.06.2018г. на Комисията по чл.10 като двучленно семейство на свободно договаряне. Възприето е, че В. Г. е картотекирана с протокол № /15.01.2019г. на Комисията по чл. 10 от Наредбата – чрез включването ѝ към преписката и картотекирането им в четвърта група – като тричленно домакинство.

Оттам е изведено, че лицата З. С. и В. Г. са подали декларации с неверни данни за 2019г. и 2020г. / ежегодни декларации по чл. 6 от Наредбата/, тъй като не са декларирали сключеният граждански брак на В. Г. със съпруга ѝ М. Г., считано от 2010г., т.е. и към момента на картотекирането на В. Г..

Възприетото от органа основание за изключване на лицата от картотеката е чл. 13, ал.1, т. 5 – заявяване на неверни данни в декларациите при кандидатстване на картотекиране, както и в ежегодните такива по чл. 6 от Наредбата. Неверността на данните е възприето, че е по отношение на обстоятелствата, предвидени за деклариране по чл. 6, ал.2, т.1 от Наредбата, а именно – трите имена на заявителя и членовете на семейството/ домакинството и ЕГН.

Не се спори, че Г. е със сключен гражданки брак, считано от 2010г., което обстоятелство не е декларирано от лицето нито при подаване на заявлението за картотекиране през декември, 2018г. , нито с последващо подаваните декларации по чл. 6 от Наредбата.

Съдът обаче не възприема тезата на органа, че такова обстоятелства, съобразно действащите по Наредбата норми е подлежало на деклариране, респ. че недеклаирането представлява деклариране на неверни данни. Видно от текста на чл. 5 и чл. 6, както и от образците на декларации, липсва графа „семеино положение“ на кандидата. Съответно, за лицето В. Г. не е възникнало задължение за деклариране на обстоятелството относно собственото си такова, респ. че е със сключен граждански брак / без оглед на реалния му статут на фактическа раздяла/.

Първоначално семейство З. С. и А. С. са картотекирани като семейство по дефиницията на такова по смисъла на Наредбата - §1, т.1 от ДР. Впоследствие, с подаването на заявлението на дъщеря им В. Г. през 12.2018г., същата е кандидатствала за картотекиране пред органа в качеството на тяхна дъщеря, с оглед което е преквалифициран и кандидатът като „домакинство“, вместо „семеиноство“.

Понятието домакинство е дефинирано в § 1, 2 от ДР на Наредбата, която норма гласи: „Домакинство“ са съпрузите, ненавършилите пълнолетие низходящи, възходящите и пълнолетните низходящи, които живеят с наемателя, както и братята и сестрите, които не са встъпили в брак.

От тази дефиниция следват два основни извода за нуждите на настоящото производство: 1. Член на домакинството са и пълнолетните низходящи, кандидатстващи за картотекиране, без да е налице изискване относно липсата или наличие на брак по отношение на тях. Т.е., изискването за липса на брак се отнася само до братята и сестрите, които по начина на изписване следва да се отнесат като такива на някои от съпрузите. Изискване по отношение на децата, вкл. пълнолетни не е предвидено.

2. Субектът да кандидатства по смисъла на чл. 5, ал.1 от Наредбата са семейства или домакинства, а не всеки техен член поотделно. Заповедта касае всички лица от съответното семейство/ домакинство. Последните обаче са различни във всеки фактически случай. Изброените лица в т.2 на §1 от ДР на Наредбата са допустимите по родствени отношения, които могат да бъдат включени в едно домакинство, без разбира се, това да ги прави задължителни, което е и житейски неиздържано. Следователно, за нуждите на настоящото производство, членове на домакинството са семейството на З. и А. С. и тяхната пълнолетна дъщеря В. Г.. Същата е допустимо да бъде включена във въпросното домакинство, именно защото липсва изискване по отношение на брака ѝ, поне според нормите на Наредбата. Напротив, в случай, че братя или сестри на съпрузите се бяха кандидатирали за картотекиране в това домакинство, следваше да бъде проверен техният семеен статут и в случай, че се установи, че са със сключен брак, не би следвало да бъдат картотекирани съвместно под формата на домакинство по смисъла на цитираната дефиниция.

Поради това, съдът приема, че и З. С. , и В. Г. не са дължали деклариране на факта относно брака на В. Г., тъй като липсва такова изискване за включването ѝ в процесното домакинство, съвместно с родителите ѝ. При липса на изискване за деклариране на такива обстоятелства следва и липса на подаване на декларация с неверни данни по смисъла на чл. 13, ал.1, т.5 от Наредбата, респ. на правно основание за изключване на лицата от картотеката.

Съдът разбира, че органът счита, че не може да осъществи качествена проверка по отношение на обстоятелства по чл. 5, ал.2 от Наредбата. Но същите отново предвиждат проверка по отношение на тях само на кандидатите – включени в съответното семейство или домакинство. В случай, че органът счита, че е пречка в домакинство да бъде включено лице – пълнолетен низходящ, поради сключен граждански брак или че е допустимо, но подлежи на деклариране, следва да направи изменение в нормативната си база. Към момента такова изискване в Наредбата няма. Съпругът на пълнолетни низходящи не е в кръга на домакинствата, субекти по Наредбата. Към него няма изискване или задължение, той не е кандидат за картотекиране. Няма и забрана обаче съответният низходящ пълнолетен да е в брак. Последното дори не се изисква като информация по Наредбата или съгласно утвърдения образец на декларации. Следователно, лицата не са подавали декларации с неверни данни и изключването им от картотеката на район „О.“ СО е незаконосъобразно.

Не се споделя тезата за некомпетентност на органа, тъй като тук не се касае за отмяна на влязъл в сила акт, а за издаване на последващ такъв при установяване на

факти и обстоятелства, които дори не са нови, не са били известни на органа. Последните обаче съдът, както посочи, намира за неотнесими към правото на съответното домакинство на картотекиране.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал.2 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № РОБ20-ГР94-1199-22/22.11.2021г. от Протокол №6 от 04.11.2021г. на Комисията по чл. 10 от НРУУРОЖТОСО за изключване на З. С., А. С. и В. Г. от картотеката на район „О.“, потвърдено с Решение от 06.12.2021г. към преписка № РО620-ГР94-1199-23 на Кмета на район „О.“ СО.

ОСЪЖДА Столична община да заплати в полза на З. С. и В. Г. сумата от 20 / двадесет/ лева, представляваща заплатена държавна такса и сумата от 400 / четиристотин / лева, представляваща претендиран адвокатски хонорар, договорен по чл. 38, ал.2 от Закона за адвокатурата.

Решението подлежи на оспорване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред ВАС.

Преписи от решението да се изпратят на страните.

СЪДИЯ: